

ODWODZĄCY (10) *part praes act*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w odwozić).

sg m N odwozący (1). ◇ A odwoząc(e)go (1). ◇ n G odwoząc(e)go (1). ◇ pl subst odwoząc(e) (3). ◇ G odwozących (3). ◇ D odwozącym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. odwoźciel.

1. Sprawiający, aby ktoś czegoś nie robił, nie uczestniczył w czymś, nie doznawał czegoś (7) :

a. Skłaniający do zaniechania, odstąpienia, zniechęcający, powstrzymujący; retrahens BartBydg; avertens Vulg (4) : Retrahens, odwozący, odwozący BartBydg 132.

odwozący kogo (2): Przywiedliście mi tego człowieka/ iakoby lud odwozącego *WujNT Luc 23/14. Cf odwozący kogo od kogo.*

odwozący kogo od kogo (1): iefliby kościół przeciw nieprzyjacielom chociaż y od Bogá iednego lud odwozącym walczył miał *CzechEp 98.*

odwozący w co od czego (1): PrzeŃtań Ńynu moy słuŃać ćwiczenia (odwozącego) w błędy od słow vmieiętności [*quae adducit te, ut erres ab eloquiis scientiae*]. *BudBib Pvov 19/27.*

b. Pozbawiający czegoś [od czego] (3) : Wiele ich iefł y niepoŃuŃnych y proŃnomownych/ y od rozumu odwozących *CzechEp kt [idem (2)] *4, 1.*

2. Stanowiący przeciwwskazanie prawne [od czego] (3) : PRzyczyny od Swiádectwá odwozące ty fą. *GroicPorz x; Rzeczy od Exekucyey odwozące. GroicPorz cc4 marg.*

W przeciwstawieniu: »odwozący ... wiodący« (1): NápiŃał Iodocus Dámuderius w kfyąŃkách [...] s Práwá CeŃárŃkiego przykłády/ s ktorych moŃe Ńye náuczyc/ ktore znáki fą dáleko od męczenia odwozące/ ktore bliŃko ku męce wiodące/ ktore nablížey. *GroicPorz hh3v.*

Wyrażenie: »daleko odwozący« (1): GroicPorz hh3v cf W przeciwstawieniu.

Synonim: 1. odciągający.

Cf ODWOZIC